

Дневникъ 105.

ЗАСЪДАНИЕ НА 11 СЕПТЕМВРИЙ 1882 ГОДИНА.

Прѣдсѣдателство г-нъ Георги Груевъ.

Присъствуватъ 9 члена; отсѫтствува г-нъ Д-ръ Чомаковъ безъ отпускъ.

Засъданието се отваря на 2 часа слѣдъ пладнѣ.

Прочитатъ се три съобщения подъ № № 2767, 2784 и 2785 отъ г-нъ Главният Управителъ.

На дневният редъ е съобщението подъ № 2784 съ което се прѣпровожда до-кладътъ на началицътъ на Милициата и Жандармерията подъ № 1490 и 2058 заедно съ едно прошение на прѣдприимачътъ Гендовичъ, който проси да му се даде едно просрочване отъ единъ мѣсяцъ за да достави ботушитъ за които той е сключилъ контрактъ съ военната администрация. Въ послѣдното си засъдение Частният Съвѣтъ като разгледалъ това дѣло дошло до слѣдующето заключение: ако се даде на г-на Гендовича срокътъ поисканъ отъ него ще стане отклонение отъ прѣдписанията на контрактътъ; а ако ли пъкъ не му се даде, той нещо може да достави ботушитъ, ще му се конфискува депозитътъ, ще стане новъ публиченъ търгъ и доставката ще закъсне до свиршванието на зимата, а солдатите ще останатъ боси прѣзъ най лошото време. Прѣдъ една такава алтернатива винагласието на Частният Съвѣтъ било да се разрѣши исканото просрочване, нъ да се поискатъ прѣдварително и мнѣнието на Постояният Комитетъ.

Г-нъ Стамбуловъ прѣдлага да се повърнатъ, книжата и да се каже че понеже контракта между Военното Началство и прѣдприимача Гендовича за доставянието на ботушитъ за солдатите е сключенъ съ прѣдварителното съгласие на Частният Съвѣтъ, то Комитетътъ не счита за нуждни да дава мнѣнието си върху запитванието относително до продължението срокътъ за доставянието на рѣчените ботуши и оставя правителството да направи както то мисли за добре.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ мисли, че правителството има прѣдъ себѣ си контрактъ и трѣбва да постъпи съобразно съ неговите прѣдписания. Освѣнъ това той е на мнѣние да се забѣлѣжи на г-нъ Главният Управителъ, че Комитетътъ отхвърля отъ себѣ си всѣка отговорност за послѣдствията отъ една такава отстъпка направена на речений прѣдприимачъ.

Г-нъ Клечевъ казва, че Органическият Уставъ ясно опредѣля какъ трѣбва да се постъпятъ въ подобни случаи, нѣма освѣнъ правителството да се съобрази съ прѣдписанията на този уставъ.

Слѣдъ кратко разискване предложението на г. Стамбулова се гласува и приема.

Правилникътъ съ съобщението подъ № 2785 за истеглованието отъ фон-
дътъ на непрѣвидените разноски 150,000, които да се туратъ на расположе-
нието на г. Главният Управителъ, се гласува и приема.

Г-нъ Прѣдсѣдателътъ съобщава че съгласно съ рѣшението взето въ по-
следното засѣдане на Комитетътъ, бюрото е съставило отговорътъ до г. Главният
Управителъ, относително до въпросътъ на прѣмѣстванието на сѫдниците отъ едно
место на друго. Съдѣржанието на писмото е слѣдующето.

Постоянният Комитетъ взе съобщение отъ Вашето писмо отъ 7 т. м. подъ
№ 2737, Постоянният Комитетъ нѣма никакъ да се занимава съ правовий въпросъ,
който подвигатъ чл. 255 на Органический Уставъ и чл. 1 отъ притурката № 11
на сѫдътъ уставъ, защото както вече има честъта да Ви увѣдома съ писмата си
отъ 2, 12 и 20 Августа т. г. подъ № № 496, 525 и 545, той мисли, че въ
състоянието, въ което се намира рѣченният въпросъ, Областното правителство може
да го разрѣши законно само съ съобразно тълкование на речениетъ членове отъ
страна на Областното прѣдставителство. Нѣ Постоянният Комитетъ не може да се
не запре върху точката на зреѣние, отъ което Ваше Високо Прѣвъходителство глѣда
на вънкашната страна на въпроса за прѣмѣствание на сѫдниците.

Постоянният Комитетъ прѣдполага за минута, че дѣйствително разуматъ на 1
чл. отъ притурка № 11 на органический уставъ е такъвъ, какъвто му отдава
Ваше Високо Прѣвъходителство; нѣ съ това не се рѣшава въпросътъ, да ли на-
чинътъ за прѣмѣствование на сѫдниците влиза въ *чистото и простото испълнение на бѣйструющитъ закони*, за което говори чл. 51 на органическия ^{уставъ} на
който Ваше Високо Прѣвъходителство на основата, за да не счита себеси дълъ-
женъ да иска мнението на Постоянният Комитетъ, ако текстътъ на речениетъ чл. 51
е ясенъ и не трѣбва да се допушта никое оспоряване на тазъ истина, че нека
мнѣнието на Постоянният Комитетъ когато се касае до чистото и простото испъл-
нение на сѫществуващи закони, отъ друга страна не е по-малко ясенъ и тек-
стътъ на чл. 29 отъ притурка № 11 на органический уставъ, който не допушта
никое оспоряване на тоя фактъ, че Постоянният Комитетъ съ упражнението на
правото си да заличава една трета отъ имената на всякой отъ списъците на кандидатитъ *за всяка камара* на Върховното сѫдилище и *за всяко окрѫжно сѫдилище*, взима едно дѣйствително участие въ избора на състава на всяка камара
отъ Върховното Сѫдилище отдѣлно, и че така той може да заличи името на единъ
кандидатъ за едно сѫдилище за което мисли да не отговаря, а да го остави съ
списъка на друго сѫдилище. Ако слѣдователно се допусти, че начинътъ на прѣ-
мѣстванието на сѫдниците влиза въ чистото и простото испълнение на законите,
трѣбва *a priori* да се приеме, че Ваше Високо Прѣвъходителство може да прави
назначенията за състава на Върховните и окрѫжните сѫдилища не исклучително
измежду кандидатитъ, поставени въ распективните списъци на всякое сѫдилище, а
да назначава които кандидати за което сѫдилище намира да отговарятъ по-добре,
които му дава това право за околийските сѫдии чл. 16 отъ рѣчената притурка,
нѣ Ваше Високо Прѣвъходителство ще се съгласи, че такава една практика би
била съвръшено противна на буквата и на духа на чл. 29 отъ притурката № 11.

Обаче прѣмѣстванието на сѫдии отъ едно сѫдилище въ друго, безъ испѣлнението на изискуемитѣ формалности, не може да значи нищо друго, освѣйни че се посвящава въ нашата Область такава една практика; защото право за прѣмѣствание на сѫдии отъ едно сѫдилище въ друго, безъ мнѣнието на Постояннай Комитетъ, е равносилно сѣ правото да се назначаватъ сѫдии за едно окръжно сѫдилище, не измежду кандидатитѣ на распективнитѣ списъци, а безразлично отъ който и да било други списъци на кандидати. Впрочемъ и Ваше Високо Прѣвъходителство безъ съмѣни е билъ на сѫщото мнѣние, когато отирави на Постоянний Комитетъ писмото си отъ 25 Февруария подъ № 579 относително до сѫчий въпросъ.

Слѣдъ тя изяснения Постоянний Комитетъ се надѣе, че Ваше Високо Прѣвъходителство ще благоволи да се съгласи, че начинътъ за прѣмѣстванието на сѫдии, не влиза никакъ въ категорията на работи, които не надминуватъ мѣстото и простото испѣлненіе на законите и съврѣменно ще ни позволи въ заключение да кажемъ, че никой не е помислилъ да оспорява отговорността на Главній Управителъ за рѣшениета които зима, нѣ че Постоянний Комитетъ счита за своя дѣлностъ, не само да биде за святото заназвание на придобититѣ права на Областъта и да подкрѣпя Вашитѣ усилия за пазението на нейнитѣ интереси, а още чрѣзъ лоялни забѣлѣжки да ограждава Ваше Високо Прѣвъходителство отъ незаслужена отговорностъ въ самия интересъ на страната.

Слѣдъ едно малко измѣнение въведенено въ рѣченото писмо, Постоянний Комитетъ го приема и пристигва къмъ прочитанието на съобщението подъ № 2767 отъ "Р. Главній Управителъ, съ което изразява желаніе да му се съобщи на освѣдомленіе какви мотиви Комитетъ е имѣръ противъ интересите на Областъ при предложениета на Отоманская Банка да пустятъ въ кръгобращение кассени бонове, които да се приематъ отъ казначействата на Областъта, срѣчу една комисионна стъ $\frac{1}{8} \%$.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ казва, че Постоянний Комитетъ може да даде мотиви, защото ги има въ дневниците си, нѣ отъ една страна той не иска да създава такива прѣцеденти, а отъ друга страна мисли, че мотивитѣ, които могатъ да се дадатъ въ този случай нѣма да угодатъ на Отоманская Банка, отъ която ние имаме постоянна нужда.

Г. Калчевъ е съгласенъ съ мнѣнието на г-на Д-ра Хаканова и предлага да се отговори, че Постоянний Комитетъ се счита себѣ си за дѣженъ да дава мотиви върху своите рѣшения.

Слѣдъ кратко разискваніе съобщението се оставя безъ послѣдствиѣ, тѣй като никое отъ направенитѣ предложения не се приема.

Съобщението подъ № 2743 относително до причинитѣ, които сѫ прѣдизвикали отчислението на г. Маркова се отлага за идущето засѣданіе.

Прошението подъ № 740 отъ опълченца Стайко Щанчовъ, се прѣпровожда до Дирекцията на Финансите за надлѣжно отъ нейна страна распорежданіе.

Прошението подъ № 736 отъ Писецъ Михайловски, съ к-ето се тѣжи отъ . . . . . началиникъ за гдѣто го исключилъ неправедно отъ служба, се прѣпровожда до Дирекцията на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Върху съобщението подъ № 2020 отъ г-на Директора на Просвещението, относително до просбата на Студентъ Миларова, Комитетът рѣшиava да помоли повторително г. Директора Груева да му отпусне едно единоврѣменно пособие равно на една степенция отъ 84 лири турски на годината.

По предложение на г-на Калчева Комитетът рѣшиava да помоли г. Главният Управителъ, да заповѣда щото тая годишнитѣ шапки на Милицията и Жандармерията да не бѫдатъ подобни на ония които се направиха миналата година.

Г. Прѣдсѣдатель затваря засѣданietо на 4 часа вечеръта.

Прѣдсѣдатель: **Георги Груевъ**

Подпрѣдсѣдатель: **Д-ръ Чомаковъ**

Секретарь: **К. Калчовъ**